

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

**Επιμνημόσυνος Λόγος του Υπουργού Παιδείας και Πολιτισμού Κώστα Καδή στο Ετήσιο
Εθνικό Μνημόσυνο του Ήρωα της Ε.Ο.Κ.Α. Μάρκου Δράκου**

**Κυριακή, 14 Ιανουαρίου 2018, 9.00 πμ., Ιερός Ναός Αγίου Παύλου, Άγιος Δομέτιος,
Λευκωσία**

Με αισθήματα βαθιάς συγκίνησης βρισκόμαστε σήμερα στον Ιερό Ναό του Αγίου Παύλου, για να μνημονεύσουμε και να τιμήσουμε τον ήρωα της ΕΟΚΑ Μάρκο Δράκο.

Η ανταπόκριση του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού στην πρόσκληση του Β΄ Δημοτικού Σχολείου Αγίου Δομετίου, που σε συνεργασία με την οικογένεια του ήρωα και τον Σύνδεσμο Γονέων διοργανώνουν το Ετήσιο Εθνικό Μνημόσυνο του Μάρκου Δράκου, αποτελεί έκφραση της ευγνωμοσύνης μας προς ένα νέο άνθρωπο, του οποίου ο ενάρετος και παραδειγματικός βίος επισφραγίστηκε με το μεγαλείο της θυσίας του κατά τον απελευθερωτικό Αγώνα της ΕΟΚΑ. Το έπος του '55-'59 στηρίχτηκε στο ήθος και στην αδάμαστη ψυχή της νεολαίας, που δοκιμάστηκε στις φυλακές, στα κρατητήρια, στα βασανιστήρια, στην αγχόνη και στα πεδία των μαχών, χωρίς να λυγίσει.

Μνημονεύουμε με δέος και συγκίνηση το γνήσιο τέκνο της πατρίδας, που από τα νεανικά του χρόνια τοποθέτησε στο εικονοστάσι της ψυχής του την Ελλάδα και την Ελευθερία και αναδείχτηκε μία από τις πιο ευγενικές και θαρραλέες μορφές του αγώνα. Αψηφώντας τους κινδύνους και τις συνέπειες, έλαβε την ευχή του πατέρα του, εγκατέλειψε το σπίτι και την οικογένειά του και με όπλο την αγάπη του προς τον Χριστό και την πατρίδα, έλαβε ενεργό μέρος στον αγώνα της ΕΟΚΑ για την αποτίναξη του αγγλικού ζυγού και την ελευθερία της Κύπρου.

Ο Μάρκος Δράκος γεννήθηκε στη Λεύκα, στις 24 Σεπτεμβρίου 1932 και ήταν το ένα από τα τρία παιδιά της οικογένειας του Κυριάκου και της Δέσποινας Δράκου. Από τα μαθητικά του χρόνια διακρινόταν για την αρετή και την πίστη του στον Θεό και στην Ελλάδα.

Το 1950 αποφοίτησε από την Εμπορική Σχολή Σαμουήλ της Λευκωσίας και εργάστηκε στην πρωτεύουσα, ενώ παράλληλα υπήρξε ενεργό στέλεχος των Χριστιανικών Οργανώσεων και αργότερα της Παγκύπριας Εθνικής Οργάνωσης Νεολαίας. Εντάχθηκε από τους πρώτους στις

τάξεις της ΕΟΚΑ και εργάστηκε με αφοσίωση για την προετοιμασία του ένοπλου αγώνα. Το βράδυ της 31^{ης} Μαρτίου, ξημερώματα της 1^{ης} Απριλίου του 1955, πήρε μέρος στις πρώτες επιθέσεις της ΕΟΚΑ, που σήμαναν και την έναρξη του αγώνα. Ηγήθηκε της ομάδας που επιτέθηκε εναντίον του Ραδιοφωνικού Σταθμού Λευκωσίας, στον οποίο προκλήθηκαν εκτεταμένες ζημιές από ανατινάξεις με δυναμίτιδα. Λίγο αργότερα καταζητήθηκε. Πολύ χαρακτηριστική είναι η απάντηση του πατέρα του προς τον Άγγλο στρατιώτη που τον ορμήνεψε να ζητήσει από τον γιο του να παραδοθεί: «Ο γιος μου είναι τιμημένος μαχητής της ελευθερίας, κι αν πεθάνει, θα ζήσει η δόξα του». Μετά τη σύλληψή του οι Άγγλοι τον έκλεισαν στο μεσαιωνικό φρούριο της Κερύνειας, που το χρησιμοποιούσαν ως στρατόπεδο συγκεντρώσεως, αλλά αργότερα ο Μάρκος Δράκος κατόρθωσε να δραπέτεύσει μαζί με 15 άλλους κρατουμένους. Οι 16 δραπέτες χωρίστηκαν σε δυο ομάδες, που ακολούθησαν διαφορετικές κατευθύνσεις διαφυγής.

Η ομάδα του Δράκου κατόρθωσε να διαφύγει στους αγρούς και να φθάσει στη Λάπηθο. Ακολούθως μεταφέρθηκε στα βουνά του Κύκκου, όπου αποτέλεσε τον πρώτο πυρήνα των εκεί αντάρτικων ομάδων. Μετά την απόδρασή του, ο Δράκος επικηρύχθηκε από τους Άγγλους έναντι του ποσού των 5.000 λιρών. Τότε διορίστηκε αρχηγός των αντάρτικων ομάδων της ΕΟΚΑ στην περιοχή Κύκκου, με το ψευδώνυμο «Λυκούργος».

Σύντομα οι ομάδες στην περιοχή αυξήθηκαν, επειδή στέλλονταν εκεί αρκετοί αγωνιστές που ανέβαιναν στο βουνό, όταν επισημαίνονταν από τους Άγγλους στις πόλεις όπου δρούσαν. Η ομάδα του Μάρκου Δράκου, με περιοχή διαμονής τον Ποταμό του Κάμπου, αποτέλεσε ομάδα διοικήσεως. Με τη συνθηματική ονομασία «Ουρανός» παρέμεινε στην περιοχή, όπου διενήργησε ενέδρες και άλλες στρατιωτικές αποστολές. Σε μια μάχη που έγινε στις 15 Δεκεμβρίου του 1955 στο Μερσινάκι, κοντά στους αρχαίους Σόλους, τραυματίστηκε αλλά κατόρθωσε να διαφύγει. Ο συναγωνιστής του όμως Χαράλαμπος Μούσκος έπεσε στο πεδίο της τιμής – είναι ο πρώτος νεκρός του Αγώνα σε μάχη – ενώ ο Ανδρέας Ζάκος και ο Χαρίλαος Μιχαήλ συνελήφθησαν, καταδικάστηκαν και οδηγήθηκαν στην αγχόνη.

Οι συναγωνιστές του Μάρκου Δράκου μαρτυρούν με συγκίνηση ότι πριν και μετά από κάθε μάχη έκανε την προσευχή του, τους διάβαζε και τους ανέλυε χωρία από την Αγία Γραφή. Είχε δε πάντα την εικόνα του εσταυρωμένου Χριστού στο κρησφύγετό του.

Ένα σχεδόν χρόνο αργότερα, στις 18 Ιανουαρίου 1957, ο Μάρκος Δράκος και μέλη της αντάρτικης ομάδας του κατέβηκαν στην περιοχή του χωριού Ευρύχου, για να παραλάβουν υλικό, που θα χρησίμευε για την κατασκευή κρησφυγέτου.

Ήταν μια κρύα και βροχερή νύχτα με αστραπές και βροντές. Οι αντάρτες έπεσαν σε ενέδρα Άγγλων στρατιωτών και προσπάθησαν να διαφύγουν. Ο Μάρκος Δράκος έπεσε νεκρός, αφού δέχτηκε πολλές σφαίρες από αυτόματα όπλα. Εκείνο το βράδυ πέρασε στην αιωνιότητα. Πέρασε από τα πρόσκαιρα ανθρώπινα στα δώματα της αθανασίας, αλλά η θυσία του ενίσχυσε την πίστη και τη θέληση των αγωνιστών να συνεχίσουν τον Αγώνα.

Τάφηκε κρυφά στα Φυλακισμένα Μνήματα από τους αποικιοκράτες, γιατί φοβόντουσαν τις εκδηλώσεις εναντίον τους, που ανέμεναν να γίνουν στη διάρκεια της κηδείας του στη γενέτειρά του Λεύκα.

Κυρίες και κύριοι,

Ο Μάρκος Δράκος υπήρξε μια από τις λαμπρότερες μορφές του απελευθερωτικού μας Αγώνα, πρότυπο ήθους, ανιδιοτελούς προσφοράς, ηρωισμού και αυτοθυσίας. Ας μη λησμονούμε ότι από τους αγώνες και τις θυσίες τέτοιων ηρωικών μορφών προήλθε η Κυπριακή Δημοκρατία, που σήμερα αποτελεί το στήριγμα και την ασπίδα του αγώνα μας.

Καθημερινά βιώνουμε τις συνέπειες της τουρκικής εισβολής του 1974 και της συνεχιζόμενης κατοχής. Μια μοιρασμένη πατρίδα και μια διαρκή απειλή για την ιστορική συνέχεια του κυπριακού Ελληνισμού στη γη των προγόνων του.

Οι προκλήσεις και τα δεδομένα που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε δεν επιτρέπουν εφησυχασμό. Οφείλουμε να αγωνιστούμε για τον τερματισμό της κατοχής και τη διασφάλιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των βασικών ελευθεριών όλων των νόμιμων κατοίκων του τόπου μας. Όλοι επιθυμούμε να εξασφαλίσουμε τις καλύτερες προϋποθέσεις, ώστε οι νεότερες γενιές, τα παιδιά μας, να ζήσουν σε συνθήκες ειρήνης, ασφάλειας και ευημερίας.

Προς αυτή την κατεύθυνση η κυβέρνηση απέδειξε ότι έχει τη βούληση να εργαστεί για την εξεύρεση μιας ειρηνικής, εθνικά αποδεκτής και βιώσιμης λύσης στο κυπριακό πρόβλημα. Επιδίωξη της κυβέρνησης παραμένει η επανέναρξη ενός εποικοδομητικού διαλόγου στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Θέλουμε μια επανενωμένη, ειρηνική και ευημερούσα πατρίδα, χωρίς ξένα στρατεύματα και αναχρονιστικές εγγυήσεις, με πολιτική και οικονομική σταθερότητα, στην οποία να διασφαλίζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα. Μια Κύπρο που να αξιοποιεί την ευρωπαϊκή της ταυτότητα και τον σημαντικό γεωστρατηγικό της ρόλο, επιδιώκοντας την πρόοδο σε όλους τους τομείς ανάπτυξης.

Το καλύτερο μνημόσυνο για τον τιμώμενο ήρωα Μάρκο Δράκο, αλλά και για όλους όσοι θυσιάστηκαν για την ελευθερία της πατρίδας, είναι να μείνουμε προσηλωμένοι στις διαχρονικές αξίες της ελευθερίας, της δημοκρατίας και της δικαιοσύνης και με ομοψυχία να εργαστούμε για την απελευθέρωση και επανένωση του τόπου μας.

Τιμή και δόξα στον ήρωα Μάρκο Δράκο.

Αιωνία του η μνήμη.